

PARAULA I VIDA

Comencem un nou Any litúrgic

Comença l'Advent que ens prepara per al Nadal, i amb ell un **nou Any litúrgic**, durant el qual la celebra-

ció dels misteris de la fe i l'adoració amorosa del Déu Trinitat ritmaran els dies i les setmanes, tenint per centre i font la Pasqua.

S'ha clos la Porta Santa de la Misericòrdia als temples jubilaris de les diòcesis i a les basíliques papals de Roma. Deixem enrere un any intens dedicat a cercar el rostre del Pare misericordiós, un any dedicat a viure la joia del perdó i de la conversió, per esdevenir misericordiosos amb obres corporals i espirituals de misericòrdia. Ara, la Porta Santa està tancada, però **la Porta del Cor de Jesucrist restarà sempre oberta** de bat a bat perquè arribi a tothom el fruit del seu sacrifici redemptor. L'Any Sant ha de trobar iniciatives noves de continuïtat que portin el Poble de Déu a viure de la misericòrdia del Pare, a alimentar-se de l'Evangeli i l'Eucaristia, que són la Paraula i el Pa de la vida, per poder construir un món més just i fratern. Caldrà tenir-ho present en la vivència del nou Any litúrgic que ara Déu ens conce-

deix, per la seva gran misericòrdia, ja que «sempre tenim necessitat de contemplar el misteri de la misericòrdia. És font d'alegria, de serenitat i de pau» (MV 2).

En l'inici d'aquest Any litúrgic, els Bisbes de Catalunya hem proposat a tot el Poble de Déu el **valor essencial de la Sagrada Escripura** com element constituït de l'Església, i per això hem aprovat que, aquest primer diumenge d'Advent sigui **el diumenge de la Paraula**. Quan iniciem la lectura d'un nou cicle del Leccionari, aquest és portat i entronitzat amb la veneració deguda i tota l'assemblea podrà entendre i gaudir la Paraula de Vida abundosa que el Déu i Pare de Nostre Senyor Jesucrist, per l'Esperit Sant, fa arribar a tots els qui participen de la sagrada litúrgia, «font i cim de tota la vida cristiana» (LG 11). Venerem la Paraula de Déu, llegim-la molt més, preguem a partir dels seus textos, millorem-ne la comprensió, i que sigui la nostra força i la nostra companyia en totes les situacions de la vida. Convé promoure una escolta religiosa de la Paraula de Déu (DV 1), i és bo ser apassionats per conèixer les Escripures santes, especialment els Evangelis i els Salmos.

Ara que tenim editada la nova versió de la **Litúrgia de les Hores en llengua catalana** en aquest inici del nou Any litúrgic, podem tornar a promoure'n la seva difusió i estima. És la font més gran de la pregària del Poble de Déu ja que és la pregària oficial de l'Església, l'*Ofici diví*. Aquesta pregària és obra de Crist i també de l'Església que, sens parar, lloa el Senyor i intercedeix per la salvació de tot el món. És una pregària que ens ajuda a «rumiar» l'obra salvadora del nostre Déu, fruit de la seva gran misericòrdia.

Els Bisbes de Catalunya desitgem que sigui la font de l'espiritualitat de tots els membres del Poble de Déu, ja que «l'Ofici diví, com a pregària pública de l'Església és, a més, font de pietat i aliment de l'oració personal» (SC 90).

Que cada dia d'aquest nou Any litúrgic esdevingui un càntic nou per la lloança de Déu i la celebració dels sacraments de l'Església, amb els quals el Senyor Ressuscitat omple de béns la seva Esposa estimada, l'alimentada, la protegeix i la renova en la seva immortal bellesa.

† **Joan-Enric Vives**
Arquebisbe d'Urgell

ACTUALITAT

Acte commemoratiu de l'antic Col·legi Lestonnac a La Seu d'Urgell

La Seu d'Urgell ha iniciat els actes de commemoració dels gairebé 300 anys de servei a la ciutat de les Monges de la Companyia de Maria al Col·legi Lestonnac, amb un acte que es va celebrar el 13 de novembre a l'antiga Capella de la Immaculada de La Seu d'Urgell, que actualment és una sala oberta a la ciutat. Hi va assistir l'Arquebisbe d'Urgell, Mons. Joan-Enric Vives; l'Alcalde de la ciutat, Sr. Albert Battalla; la M. Soledad Diloy de la Companyia de Maria; la Regidora de Cultura del Consell Comarcal, Sra. M. Carme Ribó; i la Sra. Carme Rovira, exalumna del Col·legi i impulsora de l'homenatge. Mons. Vives va agrair el reconeixement a les religioses, amb presència a la ciutat durant 278 anys (1722-2000), perquè la seva tasca ha estat cabdal en el territori, educant generacions de noies en la formació cristiana.

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Advent, fer créixer l'esperança

Arriba l'Advent. Un any més escoltem promeses i cantem esperances. L'esperança és «la nena petita que es lleva cada matí», com escriu Charles Péguy.

Què ens porta l'esperança?

- Aprendre a somriure. Sense esperança malaltejaríem de trist, perdriem la nostra condició d'infants i acabaríem essent una càrrega insuportable els uns pels altres.
- Aprendre a somniar. Sense esperança seriem avorrits: sempre els mateixos objectius, els mateixos

camins, els mateixos costums. Sense esperança s'acabarien els poetes i els profetes.

- Aprendre a lluitar. Sense esperança fugiríem davant qualsevol amenaça i ens enfonsarien davant qualsevol dificultat. Una persona desesperada és una persona derrotada.
- Aprendre a resar. Conscients de la nostra debilitat, l'esperança ens convida a mirar amunt. La nostra confiança no es fonamenta en les nostres pròpies forces i talents, sinó en les paraules i les promeses de Déu.

- Aprendre a viure. Viure no és subsistir. Sense esperança la vida és rutinària, encara que es visquin molts anys. No és qüestió de posar anys a la vida sinó vida als anys. Sense esperança, la vida és una càrrega i un càstig. El rebedor de l'infern, on desconeixen l'esperança.
- L'esperança és una llavor. Recordo aquella paràbola: un jove arribava a una ciutat meravellosa i troba uns grans magatzems amb un rètol temptador: «Aquí venem de tot». Entra, decidit, i demana:

—Poseu-me, si us plau, una medicina contra el càncer, l'acabament de totes les guerres i violències, pau i unió en les famílies, que els pares tinguin temps de jugar amb els seus fills...

Un jove botiguer el va interrompre: —Perdó, no t'equivoquis, aquí venem de tot però en llavors que tu has de regar i fer créixer.

Advent, fer créixer l'esperança.

Ramon Sàrries
Bibliista

PALABRA Y VIDA

Iniciamos un nuevo Año litúrgico

Comienza el **Adviento** que nos prepara para la Navidad, y con él un **nuevo Año litúrgico**, durante el cual la celebración de los misterios de la fe y la adoración amorosa del Dios Trinidad ritmarán los días y las semanas, teniendo por centro y fuente la Pascua.

Se ha cerrado la Puerta Santa de la Misericordia en los templos jubilaires de las diócesis y en las basílicas papales de Roma. Dejamos atrás un año intenso dedicado a buscar el rostro del Padre misericordioso, un año dedicado a vivir la alegría del perdón y de la conversión, para ser misericordiosos con obras corporales y espirituales de misericordia. Ahora, la Puerta Santa está cerrada, pero **la Puerta del Corazón de Jesucristo estará siempre abierta** de par en par para que llegue a todos el fruto de su sacrificio redentor. El Año Santo debe encontrar iniciativas nuevas de continuidad que lleven el Pueblo de Dios a vivir de la misericordia del Padre, a alimentarse del Evangelio y la Eucaristía, que son la Palabra y el Pan de la vida, para poder construir un mundo más justo y fraterno. Habrá que tenerlo presente en la vivencia del nuevo Año litúrgico que ahora Dios nos concede, por su gran misericordia, ya que «siempre tenemos necesidad de contemplar el misterio de la misericordia. Es fuente de alegría, de serenidad y de paz» (MV 2).

En el inicio de este Año litúrgico, los Obispos de Cataluña hemos propuesto a todo el Pueblo de Dios el **valor esencial de la Sagrada Escritura** como elemento constitutivo de la Iglesia, y por eso hemos aprobado que, este primer domingo de Adviento sea **el domingo de la Palabra**. Cuando iniciamos la lectura de un nuevo ciclo del Leccionario, éste es llevado y entronizado con la veneración debida y toda la asamblea podrá entender y disfrutar de la Palabra de Vida abundante que el Dios y Padre de nuestro Señor Jesucristo, por el Espíritu Santo, hace llegar a todos los que participan de la sagrada liturgia, «fuente y cumbre de toda la vida cristiana» (LG 11). Veneremos la Palabra de Dios, leámosla mucho más, oremos a partir de sus textos, mejoraremos su comprensión, y que sea nuestra fuerza y nuestra compañía en todas las situaciones de la vida. Conviene promover una escucha religiosa de la Palabra de Dios (DV 1), y es bueno ser apasionados por conocer las Escrituras santas, especialmente los Evangelios y los Salmos.

Ahora que tenemos editada la nueva versión de la **Liturgia de las Horas en lengua catalana** en este inicio del nuevo Año litúrgico, podemos volver a promover su difusión y estima. Es la fuente más grande de la oración del Pueblo de Dios ya que es la oración oficial de la Iglesia, el *Oficio divino*. Esta oración es obra de Cristo y también de la Iglesia que, sin cesar, alaba al Señor e intercede por la salvación de todo el mundo. Es una oración que nos ayuda a «rumiar» la obra salvadora de nuestro Dios, fruto de su gran misericordia. Los Obispos de Cataluña deseamos que sea la fuente de la espiritualidad de todos los miembros del Pueblo de Dios, ya que «el Oficio divino, como oración pública de la Iglesia, es, además, fuente de piedad y alimento de la oración personal» (SC 90).

Que cada día de este nuevo Año litúrgico se convierta en un cántico nuevo por la alabanza de Dios y la celebración de los sacramentos de la Iglesia, con los que el Señor Resucitado llena de bienes a su Esposa amada, la alimenta, la protege y la renueva en su inmortal belleza.

† **Joan-Enric Vives**
Arzobispo de Urgell

Mons. Vives presideix la Missa del títol de Basílica Menor

L'Arquebisbe d'Urgell va presidir, el 9 de novembre, la solemne celebració de la concessió del títol de Basílica Menor al Santuari del Sant Crist de Balaguer, tot coincidint amb les festes del Sant Crist, que és la festa major de la ciutat. La Missa d'Acció de Gràcies va ser concelebrada per sacerdots de molts indrets de la Diòcesi, encapçalats pel Sacerdot Custodi del Santuari, Mn. Pau Vidal i l'Arxiprest de la Noguera, Mn. Joan Pujol, els Vicaris generals i molts preveres, entre els quals els rectors de les actuals Basíliques de la Diòcesi. També la Comunitat de Monges Clarisses i l'Orfeó Balaguerí, que acompanyà els cants.

Les autoritats, fidels i amics del Santuari van omplir a vessar

el temple. Hi eren presents l'Alcalde de Balaguer, Il·lm. Sr. Jordi Ignasi Vidal, encapçalant el Consistori; també el Conseller d'Empresa i Coneixement, Hble. Sr. Jordi Baiget —fill de Balaguer—; la Presidenta del Consell Comarcal, Il·lma. Sra. Concepció Cañadell; el Diputat provincial a la Diputació i Alcalde de Penelles, Il·lm. Sr. Eloi

Bergós; i el Director dels Serveis Territorials EMC a Lleida, Sr. Octavi Miarnau.

En la celebració es van estrenar els dos símbols que distingeixen una basílica: el tintinacle i el conopeu, que han estat dissenyats per artesans especialistes expressament per al Santuari del Sant Crist i que incorporen el nou segell-escut de la Basílica i un fragment de l'himne al Sant Crist de Balaguer escrit per Mn. Jacint Verdager: «Siau nostra bandera, Sant Crist de Balaguer». El tintinacle és una peça realitzada en fusta de llimoner, inspirada en la silueta de la façana del temple, i que duu una rèplica exacta de la campana major de Santa Maria de Balaguer. El conopeu és de grans dimensions, de formes estilitzades, que duu brodat el seu

LA VEU DEL PAPA FRANCESC

Les obres de misericòrdia corporals i espirituals

En les catequesis anteriors hem reflexionat sobre el gran misteri de la misericòrdia de Déu. Hem meditat sobre la manera d'actuar del Pare a l'Antic Testament i després, a través de les narracions evangèliques, hem vist com Jesús, en les seves paraules i en els seus gestos, és l'encarnació de la Misericòrdia. Ell, per la seva part, ha ensenyat als seus deixebles: «Sigueu misericordiosos com el vostre Pare» (Lc 6,36). És un compromís que requereix el coneixement i l'acció de cada cristià.

Així, com podem ser testimonis de misericòrdia? El Senyor ens indica un camí molt més simple,

fet de petits gestos que, això no obstant, davant els seus ulls tenen un gran valor, fins al punt que ens ha dit que sobre aquests gestos serem jutjats. En efecte, una de les pàgines més boniques de l'Evangelí de Mateu ens mostra l'ensenyament que podrem considerar d'alguna manera com el «testament de Jesús» per part de l'evangelista, que va experimentar directament damunt seu l'acció de la Misericòrdia. Jesús diu que cada vegada que donem menjar a qui té fam i beure a qui té set, vestim una persona despallada i acollim el foraster, visitem un malalt o un presoner, ho fem a Ell (cf. Mt 25,31-46).

L'Església ha anomenat aquests gestos «obres de misericòrdia corporals», perquè socorren les persones en les seves necessitats materials.

A més, hi ha set obres de misericòrdia més anomenades «espirituals», que afecten altres exigències igualment importants, sobretot avui, perquè toquen l'esfera íntima de les persona i sovint són les que fan patir més.

Les obres de misericòrdia desporten en nosaltres l'exigència i la capacitat de fer viva i laboriosa la fe amb la caritat.

(Dimecres, 12 d'octubre de 2016.)

d'Acció de Gràcies a Balaguer per la concessió per al Santuari del Sant Crist de Balaguer

segell. Tots dos van obrir la processó d'entrada a l'inici de la cerimònia.

Mons. Vives va donar la benvinguda als presents i va adreçar-los una salutació on va posar en relleu la importància de la distinció que ha rebut aquest Santuari del Sant Crist de part del Sant Pare i el goig que significa per a tots. Va parlar de les circumstàncies que han permès aquesta designació: l'especial devoció al Sant Crist, l'activitat pastoral que s'hi genera, l'estimació dels fidels i també va destacar la joia que suposa per als balaguerins i per a tota la Diòcesi, ja que aquest és un Santuari molt estimat. Després el Secretari General, Mn. David Codina, va llegir el rescripte de la Congregació per al Culte diví i la disciplina dels sagraments, en el qual s'atorga la distinció per a Balaguer.

A la seva homilia, Mons. Vives va glossar la Creu del Senyor, entrega del seu Amor infinit que venç el pecat i la mort, i és la porta de la Vida eterna que no morirà mai. I també va parlar de la font de la misericòrdia que és Crist, el Bon Pastor, i de la casa de la misericòrdia que és la basílica

que custodia la presència del Crist i és signe de la seva proximitat envers tothom, especialment els pobres, i la seva benedicció. També és casa de la misericòrdia perquè hi aprenem a viure millor la comunió amb el Sant Pare Francesc i les claus pastorals del seu pontificat, i alhora aprenem a viure la misericòrdia, per ser «misericordiosos com el Pare».

L'Arquebisbe també va fer referència a l'actualitat, en uns moments «en els que sembla que es compliquen molt els lideratges mundials», la resposta de l'Església davant de les incerteses mundials ha de ser

«misericordiosos com el Pare», com s'ha posat en pràctica a la Basílica de Balaguer que ha estat temple jubilar durant l'Any de la Misericòrdia. Ha demanat també «l'amistat entre les nacions».

D'altra banda, va fer una defensa de la proposta pastoral del Papa Francesc. En continuïtat amb els anteriors papes però posant l'accent «en l'opció pels pobres, una Església més pobra, i amiga dels pobres». O en l'atenció als qui aparentment quedaven fins ara més allunyats de l'Església com «prostitutes, homosexuals o lesbianes, transexuals... gent que està lluny o li sembla que està lluny, perquè no ha tingut qui l'ajudés a trobar-s'hi a prop». Va recordar que sobretot el Papa Francesc «vol una Església propera que surti a l'encontre de tothom, una Església de la proximitat, on ens reconeguem tots com a germans». «Vol que ningú no se senti lluny», va insistir, recordant també la situació dels divorciats tornats a casar o de les dones. «El Papa vol que la dona trobi un relleu important a l'Església». El repte que

té la nova basílica és de respondre a la crida pastoral del Papa Francesc: «Aquesta és la casa de la Misericòrdia, aquesta és la casa del Papa.»

En acabar la missa, també l'Alcalde i també el Conseller d'Empresa i Coneixement van adreçar unes paraules de salutació a l'assemblea.

La concessió del títol de Basílica Menor procura enfortir la vinculació amb l'Església de Roma i amb el Sant Pare, i alhora promou la seva exemplaritat com a centre d'especial acció litúrgica i pastoral al país i a la diòcesi. El Santuari del Sant Crist de Balaguer se suma així a les altres quatre Basíliques Menors amb què compta la Diòcesi d'Urgell: la Catedral de Santa Maria de La Seu d'Urgell, la Basílica de la Mare de Déu de Valldeflors de Tremp, la del Santuari de Meritxell i la del Santuari de Núria.

AGENDA

- ▶ **26 de novembre.** Festival Canòlich Music de música cristiana a Sant Julià de Lòria. Missa oberta a tothom a les 18.30 h a la Carpa del Prat Gran. / Cadena de pregària per les Vocacions.
- ▶ **27 de novembre.** Clausura del 7è centenari de la mort del Beat Ramon Llull. Mallorca.
- ▶ **28 de novembre.** Reunió dels arxiprestos de la Diòcesi. La Seu d'Urgell.
- ▶ **4 de desembre.** Assemblea de l'Hospitalitat de Lourdes al Sant Crist de Balaguer.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

28. ■ Dilluns (litúrgia de les hores: 1a setmana) [Is 2,1-5 (o bé, com que es va llegir ahir: Is 4,2-6) / SI 121 / Mt 8,5-11]. Sant Ruf, màrtir; sant Mansuet, bisbe i màrtir; sant Jaume de Marchia, prevere franciscà; santa Caterina Labouré, vg. paüla.

29. ■ Dimarts [Is 11,1-10 / SI 71 / Lc 10,21-24]. Sant Sadurní, Serni o Cerní, bisbe de Tolosa de Llenguadoc i màrtir; sant Demetri, màrtir.

30. ■ Dimecres [Rm 10,9-18 / SI 18 / Mt 4,18-22]. Sant Andreu, apòstol de Betsaida, deixeble del Baptista i germà de Pere; santa Justina, vg. i mr.

DESEMBRE

1. ■ Dijous [Is 26,1-6 / SI 117 / Mt 7,21.24-27]. Sant Eloi, bisbe de Noyon (641-660), patró dels qui treballen els metalls; sants Edmon Campion i Robert Southwell, preveres, i beats Roger Filock, Robert Middleton i companys, màrtirs (jesuïtes); sant Naüm, profeta (s. VII aC); sta. Natàlia, mr., esposa de sant Adrià.

2. ■ Divendres [Is 29,17-24 / SI 26 / Mt 9,27-31]. St. Silvà, bisbe; sta. Bibiana, vg. i mr. (s. IV); sta. Elisa, vg.; beata M. Àngela Astorch (1592-1665), vg. caputxina, de Barcelona.

3. □ Dissabte [Is 30,19-21.23-26 / SI 146 / Mt 9,35-10,1.6-8].

Sant Francesc Xavier (1506-1552), prev. jesuïta navarrès, apòstol de l'Índia, patró de les missions i dels turistes; sant Cassià, mr.; sant Sofonies, profeta (s. VII aC); santa Magina, mr.

4. ■ Diumenge vinent, II d'Advent (litúrgia de les hores: 2a setmana) [Is 11,1-10 / SI 71 / Rm 15,4-9 / Mt 3,1-12]. Sant Joan Damascè (s. VII-VIII), prevere de la Laura de Sant Sabas i doctor de l'Església; santa Bàrbara, verge i màrtir d'Orient, patrona del ram dels carburants i dels artificers, i també dels miners, invocada contra els llamps; sant Bernat, bisbe de Parma, cardenal; santa Ada, verge.

Diuenge I d'Advent

COMENTARI

Avui tenim la salvació més a prop nostre

Un projecte sense perspectiva d'èxit no pot anar bé! No podem col·laborar a construir el Regne de Déu si ens manca la fe de què *als darrers temps s'alçarà ferma la muntanya del Temple del Senyor al cim de les muntanyes*.

L'oracle de salvació il·lumina el destí final de la humanitat amb victòria no d'uns sobre altres sinó que, agermanades, *totes les nacions hi afluiran*; i no forçades des de fora sinó dient: *Pugem a la muntanya del Senyor perquè ens ensenyi els seus camins fent-nos canviar les armes (espases) en eines de treball (relles)*.

Rm 13,8-10 ha recapitulat els deures del cristià en l'amor; els v. 11-14 marquen l'horitzó sota el qual som cridats a guiar la vida valorant el temps present com oportunitat (*kairós*) en la nostra Història de la Salvació.

Despullem-nos de les obres de la fosca: el «vestit» indica el que veig de l'altre: és a dir, l'actitud mostrada en les obres.

Revestir-se de la llum és tenir actituds segons Crist, que és *la llum del món* (Jn 8,12).

La 2a part (24,36s) del darrer discurs de Jesús (24,3-25,46) en què Mt estructura l'evangeli comença responnent a la pregunta sobre *quan passarà això i quin serà el senyal de la teva vinguda i de la fi del món* (v. 3)

D'aquell dia i d'aquella hora ningú no en sap res: ni els àngels del cel (com a missatgers del cel) *ni el Fill* (en la seva missió de Revelador de Déu) *sinó tan sols el Pare*.

La ignorància sobre el «quan?» es combina amb la certesa del «fet». Per això l'Advent és oportunitat: quan es desaprofita com *als dies de Noè* en què *no s'havien adonat de res*, resulta que *el diluvi se'ls endugué tots*.

Estiguen a punt, amb moral de victòria: *el Fill de l'home vindrà a l'hora menys pensada*.

Mn. José Luis Arín

▶ Lectura del llibre d'Isaïes (Is 2,1-5)

Paraules revelades a Isaïes, fill d'Amós, sobre Judà i Jerusalem. Als darrers temps s'alçarà ferma la muntanya del temple del Senyor al cim de les muntanyes i per damunt dels turons. Totes les nacions hi afluiran, hi aniran tots els pobles dient: «Veni, pugem a la muntanya del Senyor, al temple del Déu de Jacob, que ens ensenyi els seus camins i seguim les seves rutes; perquè de Sió en surt l'ensenyament, de Jerusalem, l'oracle del Senyor.» Ell posarà pau entre les nacions i apaivagarà tots els pobles, forjaran relles de les seves espases i falçs de les seves llances. Cap nació no empunyarà l'espasa contra una altra, ni s'entrenaran mai més a fer la guerra. Casa de Jacob, veniu, caminem a la llum del Senyor.

▶ Salm responsorial (121)

R. *Quina alegria quan em van dir: «Anem a la casa del Senyor.»*

Quina alegria quan em van dir: / «Anem a la casa del Senyor.» / Ja han arribat els nostres peus al teu llinard, Jerusalem. R.

És allà que pugem les tribus, les tribus del Senyor. / A complir l'aliança d'Israel, / a lloar el nom del Senyor. / Allí hi ha els tribunals de justícia, / els tribunals del palau de David. R.

Augureu la pau a Jerusalem: / Que visquin segurs els qui t'estimen, / que sigui inviolable la pau dels teus murs, / la quietud dels teus merlets. R.

Per amor dels meus germans i amics, deixeu-me dir: / «Que hi hagi pau dintre teu.» / Per la casa del Senyor, el nostre Déu, / et desitjo la felicitat. R.

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma (Rm 13,11-14a)

Germans, siguem conscients dels moments que vivim. Prou de dormir; ja és hora d'aixecar-nos. Avui tenim la salvació més a prop nostre que quan vam abraçar la fe. S'acaba la nit i el dia s'acosta. Despullem-nos de les obres pròpies de la fosca, revestim-nos l'armadura del combat a plena llum. Comportem-nos dignament com a ple dia. Fora l'abús de menjar i beure, fora els plaers i les impureses, fora les renyines i les enveges. Que el vostre vestit sigui Jesucrist, el Senyor.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Mateu (Mt 24,37-44)

En aquell temps, deia Jesús als seus deixebles: «Quan vindrà el Fill de l'home passarà com en temps de Noè. Els dies abans del diluvi tothom continuava menjant i bevent i casant-se, fins que Noè hagué entrat a l'arca. No s'havien adonat de res quan els sorprengué el diluvi i se'ls endugué tots. Igual passarà en l'adveniment del Fill de l'home. Si hi hagués llavors dos homes plegats al camp, potser l'un fóra pres i l'altre deixat; si hi hagués dues dones molent plegades, potser l'una fóra presa i l'altra deixada. Vetlleu, doncs, perquè no sabeu quin dia vindrà el vostre Senyor. Estigueu-ne segurs: si el cap de casa hagués previst l'hora de la nit que el lladre vindria, no s'hauria adormit ni hauria permès que li entressin a casa. Estiguen a punt també vosaltres, que el Fill de l'home vindrà a l'hora menys pensada.»

▶ Lectura del libro de Isaías (Is 2,1-5)

Visión de Isaías, hijo de Amós, acerca de Judá y de Jerusalén: Al final de los días estará firme el monte de la casa del Señor en la cima de los montes, encumbrado sobre las montañas. Hacia él confluirán los gentiles, caminarán pueblos numerosos. Dirán: «Venid, subamos al monte del Señor, a la casa del Dios de Jacob: él nos instruirá en sus caminos y marcharemos por sus sendas; porque de Sió saldrá la ley, de Jerusalén la palabra del Señor.» Será el árbitro de las naciones, el juez de pueblos numerosos. De las espadas forjarán arados, de las lanzas, podaderas. No alzará la espada pueblo contra pueblo, no se adiestrarán para la guerra. Casa de Jacob, ven, caminemos a la luz del Señor.

▶ Salmo responsorial (121)

R. *Vamos alegres a la casa del Señor.*

¡Qué alegría cuando me dijeron: / «Vamos a la casa del Señor!» / Ya están pisando nuestros pies / tus umbrales, Jerusalén. R.

Allá suben las tribus, las tribus del Señor, / según la costumbre de Israel, / a celebrar el nombre del Señor; / en ella están los tribunales de justicia, / en el palacio de David. R.

Desead la paz a Jerusalén: / «Vivan seguros los que te aman, / haya paz dentro de tus muros, / seguridad en tus palacios». R.

Por mis hermanos y compañeros, / voy a decir: «La paz contigo». / Por la casa del Señor, nuestro Dios, / te deseo todo bien. R.

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Romanos (Rm 13,11-14)

Hermanos: Daos cuenta del momento en que vivís; ya es hora de despertaros del sueño, porque ahora nuestra salvación está más cerca que cuando empezamos a creer. La noche está avanzada, el día se echa encima: dejemos las actividades de las tinieblas y pertrechémonos con las armas de la luz. Conduzcámonos como en pleno día, con dignidad. Nada de comilonas ni borracheras, nada de lujuria ni desenfreno, nada de riñas ni pendencies. Vestíos del Señor Jesucristo.

▶ Lectura del santo evangelio según San Mateo (Mt 24,37-44)

En aquel tiempo dijo Jesús a sus discípulos: Cuando venga el Hijo de hombre, pasará como en tiempo de Noé. Antes del diluvio, la gente comía y bebía y se casaba, hasta el día en que Noé entró en el arca; y cuando menos lo esperaban llegó el diluvio y se los llevó a todos; lo mismo sucederá cuando venga el Hijo del hombre: Dos hombres estarán en el campo: a uno se lo llevarán y a otro lo dejarán; dos mujeres estarán moliendo: a una se la llevarán y a otra la dejarán. Por lo tanto, estad en vela, porque no sabéis qué día vendrá vuestro Señor. Comprended que si supiera el dueño de casa a qué hora de la noche viene el ladrón estaría en vela y no dejaría abrir un boquete en su casa. Por eso, estad también vosotros preparados, porque a la hora que menos penséis viene el Hijo del hombre.